

Oponentský posudek bakalářské práce:

Dana Václavíčková: 100 let skautingu na Klatovsku

Práce čítá 65 stran a člení se na pět kapitol rozdělených na dvě až šest subkapitol, z nichž některé jsou členěny ještě detailněji. Podnětnou a oživující součástí práce jsou přílohy, spočívající v reprodukci sedmi ústních rozhovorů s činovníky skautingu na Klatovsku, z nichž dva autorka bakalářské práce dohledala v pramenech z roku 1931 a 1945 a zbylých pět sama vedla. Tyto rozhovory jsou cenným zdrojem faktografických vzpomínek a náhledů jednotlivých osob a zároveň odzrcadlují generační proměny vnímání skautingu jakožto fenoménu. Vlastně by zasloužily v obsahu tučné označení, obdobně jako názvy kapitol.

V úvodu autorka představuje svoje vlastní, osobní angažmá, které ji ke skautingu přivedlo, a tím též inspirovalo k volbě tématu bakalářské práce. Je logické, že vzhledem k potřebě rozsahu práce a autorčinným omezením zkušenostem je dobře, že téma je geograficky omezeno na kraj, v němž se autorka své činnosti ve skautingu věnovala, totiž na Klatovsko.

Vzhledem ke skutečnosti, že práce je psána a obhajována na teologické fakultě, je vhodné, že neopomíjí ani jeho náboženský rozměr. Tak v první kapitole se hovoří o původních principech skautského hnutí, v němž jsou základní zákony a články víry (sic!), navíc první z principů velí plnit povinnosti k Bohu. Na str. 8 v citované anglické verzi slibu není správně uvedeno ve 3. řádku slovo „costs“. Autorka velmi výstižně líčí idealistický étos skautského hnutí.

Ve druhé kapitole uvádí některé z ideových předchůdců skautingu, pozoruhodné je zařazení Françoise Rabelaise. Cenné je, že autorka nejen zmiňuje osobní cestu Ernesta Thompsona Setona a Roberta Baden – Powella, nýbrž pokouší se rovněž o komparaci jejich přístupu ke skautingu, tedy přístupu „amerického“ a britského“.

Následuje logicky líčení dějin skautingu na našem území. Antonín Benjamin Svojsík se inspiroval spíše koncepcí Baden – Powella. Širší veřejnosti není známa skutečnost, že výraz „junák“ převzal Svojsík od spisovatele Josefa Holečka z jeho podání života slovanských hrdinů, černohorských junáků. Ve stínu péče o chlapce stojí ženská, resp. dívčí větve skautingu, jejíž průkopnicí se u nás stala spisovatelka Popelka Biliánová. Ani tato skutečnost není součástí povědomí širší veřejnosti.

Konečně se autorka věnuje ve čtvrté kapitole skautingu v regionu, který jí je osobně nejbližší, a kde také čerpala své vlastní osobní zkušenosti. Je pozoruhodné, že první táboření se konalo ještě na sklonku první světové války. Z líčení je zřejmé, jaký vliv mělo na možnosti skautingu politické dění a jak oba totalitní režimy 20. století zaujaly ke skautingu negativní postoj jako k něčemu cizorodému jejich ideologiím. Proto autorka prezentuje celkem tři obnovy skautingu, které následovaly po obdobích represí a zákazů.

Autorka posléze v páté kapitole připouští, že „změny posledních několika let jsou tak rozsáhlé, že překračují veškeré proměny, kterými český skauting prošel v předchozích letech“ (s. 34). Na základě rozhovorů s pamětníky odhaluje hodnotový posun a změnu životních hodnot, jež v dnešní době činí obtížným skutečný návrat k přírodě.

V práci lze nalézt některé stylistické neobratnosti, překlepů není mnoho. Autorka prokázala schopnost pracovat analyticky za použití literatury a vlastního výzkumu. Živosti dodávají práci rozhovory reprodukované v příloze. Práci **doporučuji k obhajobě** a lze ji hodnotit jako **výbornou**, pokud autorka přesvědčivě vystoupí v diskusi při ústní obhajobě.

Doc. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D.

